

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Eutychiano monacho. Cap. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRATIS HISTORIAE

quidem hæc ipsa aliaq; nonnulla, quæ post à me commemo-
rabuntur, deprompsi.

De Eutychemo monacho. CAP. IX.

EVtychianum etiam, virum in primis pietatis studio-
sum, mihi narratū est, iisdem temporibus cū magna lau-
de vixisse: qui tamen de Nouatianorum ecclesia fuit,
multas tamen res, his, quas recensuimus persimiles, non sine
omnium admiratione gessit. Quisnam autem mihi eius fa-
cta memorarit, dicam accurate: neque illud, quamquam in
nonnullorum offensionem videbor incurrere, omnino oc-
cultabo. Auxanon quidam, ecclesiæ Nouatiæ presbyter,
qui vitam longissimè propagauit, ad concilium Nicænum,
cum admodum adolescens esset, accessit vna cum Acesio:
eāq; quæ de Acesio supra exposui, mihi narrauit. Qui vi-
tam ex illis temporibus ad imperium vsq; Theodosij iuni-
oris produxit: resque ab Eutychemo gestas mihi iam valde
adolescenti percensuit. Et quamuis multa sane de diuina
gratia, quæ in illius mente penitus infederat, percurreret,
Vnum tamen memorabile, quod Imperatore Constantino
regnante accidisset, narrauit, quod ita se habet: Quidam è
numero satellitū, quos Imperator domesticos vocat, simul
ac in suspicionem vocatus erat, scelera quædam tyrannica
fuisse molitum, fugę se mandauit. Imperator ira in illum in-
flammatus, præcepit, vt vbiq; reperiretur terrarum, neci
daretur. Qui circiter Bithinum Olympum inuentus, in par-
tibus Olympi grauissimis acerbissimiq; vinculis constri-
ctus, carcere concluditur. In illis locis Eutychemus vitam
exegit solitariā, multorumq; corporibus animisq; medici-
nam fecit. Versabatur cum eo iste Auxanon, adhuc admo-
dum adolescens, qui vitam ad longissimum temporis spa-
tium protraxit, monasticamq; viuendi rationem sub illo di-
dicit. Ad Eutychemum veniunt multi oratum, vt vincitum
liberet, Imperatoremq; (nam fama miraculorum ab Euty-
chemo editorum ad aures Imperatoris permanuerat) pro
eo deprecetur. Qui prompto & parato animo pollicitus est
se ad Imperatorem profecturum. Verum cum captiuus ille
intolerabiles cruciatus, ex vinculis sibi impactis perpetere-
tur, eius deprecatores Eutychemo dixere, mortem propter

viii-

vinculorum acerbitatem imminentem, cum supplicium ab Imperatore irrogandum, tum deprecationes pro illo facien- das præoccupaturam. Eutyechianus igitur ad carceris custo- des mittit: orat ut hominem dimittant. Sed ubi responde- rant, captiui illius liberationem sibi vitæ periculum creatu- rã, Eutyechianus simul cum Auxanonte ad carcerem recta fe- confert. Et cum custodes carcerem aperire nollent, gratia quæ in animum Eutyechiani inclusa erat, multo clariora sui ipsius indicia ostendit. Nam fores carceris sua sponte pa- tuerunt, idque cum claues apud custodes firme tenerentur. Cum autem Eutyechianus vna cum Auxanõte ingressus ef- set, & omnes qui tum aderant, incredibilis admiratio cepif- set, vincula captiuo sua sponte ceciderunt. Post ista Euty- chianus, & Auxanon vna, ad urbem, quæ olim Byzantium, postea Constantinopolis appellata est, iter capiunt. Euty- chianus in aulam Imperatoris recipitur: hominem morte li- berat. Nam Imperator, quoniam Eutyechianum in magno honore habebat, eius postulatam alacri & prompto animo concessit. Istud paulo post factum est, id tẽporis episcopi, qui in concilio aderant, ut primum cum alia nonnulla, tum ea, quæ decreta siue canones appellare solent, in commen- tarios retulerant, singuli ad suas ipsorum ciuitates reuerte- runt. Verum arbitror operæ precium, nõ solum nomina epi- scoporum Nicææ congregatorum, qui præter cæteros ex- cellebant, (ea dico, quæ inuestigando reperire poteramus) sed etiam cuius quisque prouinciæ & ciuitatis fuerit, tem- pus quoque, in quo conuenerant, hoc loco commemorare. Aderat in hoc concilio Osius episcopus Cordubæ: Vito & Vincentius presbyteri: Alexander Episcopus Aegypti: Eustathius magnæ Antiochiæ: Ierosolymorum Macarius: Harpocratio, Cynon, & alij: quorũ nomina in libello A- thanasii Episcopi Alexandriae, qui Synodicus inscribitur, singillatim & accurate citantur. Quod autem ad tempus cõ- cilij attinet, coactum quidem fuit, sicut ex Annalium com- mentariis constat, Paulino, & Iuliano Cofs. vndecimo Ca- lend. Iunij anno sexcetesimo, trigesimo sexto post regnum Alexandri regis Macedonum. Isto modo cõcilium ad exi- tum perductum accepimus: quo confecto, intelligendũ est, Imperatorem ad partes versus orientem perrexisse.

Quod